

[Ministeren for offentlige arbejder.]

dobbeltbeskatning ikke er uden betydning for ejerne af turistvogne, der udsættes for en stedse skarpere konkurrence fra udenlandske turistvognmænds side. Hertil kommer, at den lempelse i afgiftsmæssig henseende, der ved lov nr. 51 af 5. marts 1958 blev indført for rutebilers vedkommende ved en refusion af afgift pr. passagerplads, ikke finder anvendelse på de heromhandlede turistvogne.

Den vægtafgift, der svares her i landet af turistvogne, kan for den enkelte vognmand andrage meget betydelige beløb, for de større vogne 5 000-6 000 kr. pr. år. En tilbagebetaling af afgiften efter de foreslåede retningslinjer skønnes dog kun at ville medføre en mindre indtægt for staten på ca. 50 000-100 000 kr. årligt, idet der regnes med, at ordningen vil omfatte 400 turistbiler med et gennemsnitligt årligt ophold i udlandet på 50 dage.

Med hensyn til de foreslåede vilkår for tilbagebetalingen og de nærmere regler herom tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget. Reglerne er i øvrigt enslydende med de ved lov nr. 38 af 13. februar 1952 vedtagne bestemmelser om tilbagebetaling af vægtafgift for de over landegrænsen kørende lastautomobiler, der hvervsmæssigt transporterer gods.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Udenrigsministeren (Krag): Jeg har her ved den ære for det høje ting at fremsætte forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af de som led i atomenergisamarbejdet i OEEC oprettede konventioner om sikkerhedskontrol og om etablering af et europæisk selskab for kemisk behandling af bestrålede brændselementer (Eurochemic), begge undertegnet i Paris den 20. december 1957. Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de til forslaget knyttede bemærkninger, skal jeg udtale følgende.

De to konventioner er et led i det samarbejde på atomenergiens område, der i flere år har fundet sted i Den europæiske økonomiske Samarbejdsorganisation (OEEC) i Paris. Vesteuropas stigende energiforbrug og dets afhængighed af import af

kul og olie gjorde det naturligt for OEEC at inddrage den fredelige udnyttelse af atomenergien under samarbejdet om energiforsyningen i Vesteuropa. Et internationalt samarbejde på dette område må anses for særdeles nyttigt, da udforskningen af mulighederne for atomenergiens anvendelse kræver en meget betydelig indsats i økonomisk, i teknisk og i videnskabelig henseende, og man har fra dansk side fra første færd indtaget en positiv holdning over for dette internationale samarbejde.

Det er endnu ikke muligt på en økonomisk lønnende måde at udnytte atomenergien i atomkraftstationer eller som fremdrivningsmiddel, og før man kommer så vidt, vil det være nødvendigt at foretage langvarige og grundige eksperimenter, der nødvendiggør investeringer af et betydeligt omfang.

Det er på denne baggrund, man må se det arbejde, som udføres på atomenergikommissionens forsøgsanlæg Risø, hvor der i en målestok, der er afpasset efter vore økonomiske og tekniske muligheder, gøres en indsats på dette nye område.

Kun stormagterne kan muligvis på egen hånd magte alle de forskningsopgaver, der her kommer på tale. For de øvrige landes vedkommende gælder det, at de nationale bestræbelser i videst muligt omfang må suppleres gennem et samarbejde med andre lande for herigennem at få skabt den størst mulige bredde i forskningsarbejdet. Dette synspunkt gør sig i høj grad gældende for Danmarks vedkommende, og vi har derfor i vid udstrækning søgt at supplere vort eget forskningsarbejde på atomenergiens område gennem et samarbejde med andre lande. Jeg vil i denne forbindelse specielt pege på Danmarks bilaterale aftaler med USA og Storbritannien. På grundlag af disse aftaler er der ydet os bistand til opførelsen af forsøgsreaktorerne på Risø samt stillet beriget uran til rådighed som brændsel for disse reaktorer. Endvidere deltager Danmark i det internationale samarbejde i FN's atomenergiorganisation sammen med 69 andre lande, men det er endnu uvist, hvilken betydning denne organisation vil få. Der kan imidlertid næppe herske tvivl om, at mange samarbejdsopgaver på en udmærket måde vil kunne løses inden for en snævrere kreds af lande. Det er regeringens opfattelse, at